

193. sz. Ajánlás

a szövetkezetek elősegítéséről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 2002. június 3-án kilencvenedik ülészakára ült össze,

Elismerve a szövetkezeteknek a munkahelyteremtés területén jelentkező fontosságát, mely erőforrások mozgósításában, beruházásokban és ezáltal a gazdasághoz való hozzájárulásban nyilvánul meg, és

Elismerve, hogy a különböző formában működő szövetkezetek minden ember legteljesebb részvételét segítik elő a gazdasági és társadalmi fejlődésben, és

Elismerve, hogy a globalizáció különböző új kényszerhatásokat, problémákat, kihívásokat és lehetőségeket teremtett a szövetkezetek számára, valamint, hogy a globalizációs előnyök méltányosabb elosztását elősegítendő, szükség van a nemzeti és nemzetközi szolidaritás formáinak megerősítésére, és

Figyelembe véve a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által annak 86. ülészakán (1998) elfogadott, a Munka világára vonatkozó alapvető elvekről és jogokról szóló ILO nyilatkozatát, és

Figyelembe véve a nemzetközi munkaügyi Egyezményekben és Ajánlásokban, különösen a kényszermunkáról szóló 1930. évi Egyezményben; az egyesülési szabadság és a szervezkedési jog védelméről szóló 1948. évi Egyezményben; a szervezkedés és kollektív tárgyalás jogáról szóló 1949. évi Egyezményben; az egyenlő díjazásról szóló 1951. évi Egyezményben; a társadalombiztosítás minimális előírásairól szóló 1952. évi Egyezményben; a kényszermunka felszámolásáról szóló 1957. évi Egyezményben; a hátrányos megkülönböztetésről (foglalkoztatás és foglalkozás) szóló 1958. évi Egyezményben; a foglalkoztatáspolitikáról szóló 1964. évi Egyezményben; a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 1973. évi Egyezményben; a mezőgazdasági munkavállalók szervezeteiről szóló 1975. évi Egyezményben és Ajánlásban; az emberi erőforrások fejlesztéséről szóló 1975. évi Egyezményben és Ajánlásban; a foglalkoztatáspolitikáról (kiegészítő rendelkezések) szóló 1984. évi Ajánlásban; a kis- és középes vállalkozásoknál történő munkahelyteremtésről szóló 1998. évi Ajánlásban; valamint a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló 1999. évi Egyezményben megtestesülő jogokat és elveket, valamint

Felidézve a Philadelphiai Nyilatkozatban megtestesülő elvet, amely kimondja, hogy: „A munkaerő nem áru”, és

Felidézve, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet elsődleges célkitűzése a tisztességes munka programjának megvalósulása minden munkavállaló számára,

Miután úgy döntött, hogy különböző javaslatokat fogad el a szövetkezetek támogatására vonatkozóan, amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy határozott, hogy ezeket a javaslatokat Ajánlás formájában adja közre, a mai napon, 2002. június 20-án, elfogadja az alábbi Ajánlást, amely a „Szövetkezetek elősegítéséről szóló 2002. évi Ajánlás” néven idézhető:

I. HATÁLY, FOGALOMMEGHATÁROZÁS ÉS CÉLKITŰZÉSEK

1. Elismert tény, hogy szövetkezetek a gazdaság minden ágazatában működnek. A jelen Ajánlás a szövetkezetek minden típusára és formájára vonatkozik.

2. A jelen Ajánlás szempontjából a „szövetkezet” kifejezés olyan személyek önkéntesen létrehozott autonóm társulását jelenti, akik egy közös tulajdonban lévő és demokratikusan irányított vállalkozás révén kívánnak közös gazdasági, társadalmi és kulturális igényeiknek, valamint törekvéseiknek eleget tenni.

3. A szövetkezetek identitásának előmozdítását és erősítését a következők alapján kell ösztönözni:

- (a) az önségítés, az önmaguk iránt érzett felelősség, a demokrácia, az egyenlőség, a méltányosság és szolidaritás szövetkezeti értékei; valamint a becsületesség, nyíltság, társadalmi felelősség és a másokkal való törődés etikai értékei; és
- (b) a nemzetközi szövetkezeti mozgalom által kidolgozott és a jelen Ajánláshoz csatolt mellékletben hivatkozott szövetkezeti elvek. Ezek az elvek a következők: önkéntes és nyitott tagság; a tagok által gyakorolt demokratikus ellenőrzés; a tagok gazdasági részvétele; autonómia és függetlenség; oktatás, képzés és tájékoztatás; a szövetkezetek közötti együttműködés; és a közösséggel való törődés.

4. Minden országban intézkedéseket kell elfogadni az ott tevékenykedő szövetkezetek lehetőségeinek elősegítésére – fejlettségi szintjükre való tekintet nélkül – azzal a céllal, hogy azokat és tagságukat a következőkben segítsék:

- (a) jövedelemtermelő tevékenységek és fenntartható, tisztességes foglalkoztatás megteremtése, valamint fejlesztése;
- (b) az emberi erőforrás kapacitásainak és a szövetkezeti mozgalmi értékek, előnyök, valamint hasznok ismeretének fejlesztése oktatás és képzés segítségével;
- (c) az üzleti potenciál fejlesztése, beleértve a vállalkozói és vezetési készségeket;
- (d) versenyképességük erősítése, egyszersmind a piacokhoz és az intézményes finanszírozáshoz való hozzáférés biztosítása;
- (e) a megtakarítások és befektetések növelése;
- (f) a társadalmi és gazdasági jólét javítása, figyelembe véve a hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöbölése iránti igényt;
- (g) a fenntartható emberi fejlődéshez történő hozzájárulás; és
- (h) életképes, dinamikus, önálló gazdasági ágazat kialakítása és bővítése, amely a szövetkezetekre is kiterjed, és amely a közösség társadalmi, valamint gazdasági igényeire reagál.

5. Ösztönözni kell különleges intézkedések elfogadását azért, hogy a szövetkezeteknek, mint a szolidaritás által inspirált vállalkozásoknak és szervezeteknek lehetővé tegyék tagjaik, valamint a társadalom igényeinek kielégítését, ideértve a hátrányos helyzetű csoportok igényeit is, azok társadalmi bevonásának érdekében.

II. POLITIKAI KERET ÉS A KORMÁNYOK SZEREPE

6. A kiegyensúlyozott társadalom erős állami és magánszektor, valamint erős szövetkezeti, kölcsönös, valamint egyéb szociális és nem-kormányzati szektor létezését teszi szükségessé. Ebben a vonatkozásban a kormányoknak a szövetkezetek természetével és feladatával összhangban álló, a 3. bekezdésben rögzített szövetkezeti értékek és elvek által irányított, támogatást jelentő politikai és jogi keretről kell gondoskodniuk, amely:

- (a) intézményes keretet alakítana ki a szövetkezetek bejegyzésének a lehető leggyorsabban, legegyszerűbben, a leginkább megengedhető módon és leghatékonyabban történő lebonyolítása érdekében;
- (b) elősegítené azt a politikát, melynek célja a szövetkezeteken belül megfelelő tartalékok – amelyeknek legalább egy része megoszthatatlan lenne – és szolidaritási alapok megteremtésének lehetővé tétele;
- (c) a szövetkezetek felügyeletére vonatkozó intézkedések elfogadását írná elő azok természetének és feladatának megfelelően, autonómiájukat tiszteletben tartva, a nemzeti jogszabályoknak és gyakorlatnak megfelelően, nem kevésbé kedvező feltételekkel, mint amelyek a vállalkozások és a társadalmi szerveződés egyéb formáira nézve alkalmazandók;
- (d) megkönnyíti a szövetkezeti tagok igényeire választ adó szövetkezeti struktúrákon belül a szövetkezeti tagságot,
- (e) a szövetkezeteknek, mint autonóm és önirányított vállalkozásoknak a fejlődését ösztönözné, különösen azokon a területeken, ahol a szövetkezetek fontos szerepet játszanak, vagy olyan szolgáltatásokat nyújtanak, amelyekről más módon senki nem gondoskodik.

7. (1) A 3. bekezdésben rögzített értékek és elvek által irányított szövetkezetek támogatását a nemzeti és nemzetközi gazdasági, valamint társadalmi fejlődés egyik alappillérenek kell tekinteni.

(2) A szövetkezeteket a nemzeti jogszabályoknak és gyakorlatnak megfelelően, egyszersmind a vállalkozások és társadalmi szerveződések egyéb formái számára biztosítottnál nem kevésbé kedvező feltételekkel kell kezelni. A kormányoknak támogató intézkedéseket kell bevezetniük, amennyiben az helyénvaló, azon szövetkezeti tevékenységek számára, amelyek bizonyos specifikus szociális és közpolitikai feladatokat látnak el, mint például a foglalkoztatás elősegítése vagy a hátrányos csoportok, illetve régiók számára előnyt biztosító tevékenységek fejlesztése. A szóban forgó intézkedések – többek között és amennyiben lehetséges – adókedvezményekre, kölcsönökre, szubvenciókra, a közmunkaprogramokhoz való hozzáférésre és különleges beszerzési rendelkezésekre terjednének ki.

(3) Különös figyelmet kell szentelni a nők szövetkezeti mozgalomban való részvétele javításának minden szinten, különös tekintettel a menedzsment és az irányítás szintjére.

8. (1) A nemzeti politikáknak elsősorban:

- (a) az ILO alapvető munkaügyi normáit és a Munkahelyi Alapelvek és Jogok ILO Nyilatkozatát kell – mindenfajta megkülönböztetés nélkül – minden szövetkezeti munkavállaló számára elősegíteniük;
- (b) biztosítaniuk kell, hogy a szövetkezeteket ne a munkajog kikerülésére hozzák létre vagy használják, illetve álcázott, munkavégzésre irányuló jogviszonyok kialakítására vegyék igénybe és – annak biztosításával, hogy a munkaügyi jogszabályokat minden

vállalkozásnál alkalmazzák – küzdeniük kell a munkavállalói jogokat sértő álszövetkezetek ellen;

- (c) a szövetkezetekben és azok munkája során elő kell segíteniük a nemek közötti egyenlőséget;
- (d) elő kell segíteniük azokat az intézkedéseket, amelyek arra irányulnak, hogy a szövetkezeteknél a legjobb munkaügyi gyakorlatokat kövessék, beleértve a releváns információhoz való hozzáférést is;
- (e) javítsák a technikai és szakmai jártasságot, a vállalkozói és vezetői képességeket, az üzleti lehetőségek ismeretét, valamint az általános gazdasági, társadalmi és politikai jártasságot a tagok, munkavállalók és vezetők körében, egyszersmind mozdítsák elő az információs és kommunikációs technológiákhoz történő hozzájutásukat;
- (f) segítsék elő a szövetkezeti elvekre és gyakorlatokra vonatkozó oktatást és képzést a nemzeti oktatási és képzési rendszerek minden megfelelő szintjén, valamint a szélesebb értelemben vett társadalomban egyaránt;
- (g) segítsék elő azoknak az intézkedéseknek az elfogadását, amelyek biztosítják a munkahelyi biztonságot és egészséget;
- (h) gondoskodjanak a szövetkezetek termelékenység és versenyképesség szintjének, valamint az általuk előállított termékek és nyújtott szolgáltatások minőségének javításáról képzés és a segítségnyújtás más formáinak alkalmazásával;
- (i) könnyítsék meg a hitelhez jutást a szövetkezetek számára;
- (j) könnyítsék meg a piacra történő belépést a szövetkezetek számára;
- (k) segítsék elő a szövetkezetekkel kapcsolatos információ terjesztését; és
- (l) a fejlesztési politikák megfogalmazására és alkalmazására tekintettel szorgalmazzák a szövetkezetekkel kapcsolatos nemzeti statisztika javítását.

(2) A szóban forgó politikáknak:

- (a) ahol lehetséges, a regionális és helyi szintekre kell decentralizálniuk a szövetkezetekkel kapcsolatos politikák és rendelkezések megfogalmazását és alkalmazását;
- (b) meg kell határozniuk a szövetkezetek jogi kötelezettségeit olyan területeken, mint a bejegyzés, pénzügyi és szociális audit és az engedélyek beszerzése; valamint
- (c) elő kell segíteniük a szövetkezeteknél a vállalatirányítás legjobb gyakorlatát.

9. A kormányoknak elő kell segíteniük a szövetkezeteknek azt a fontos szerepét, hogy törvényben védett, teljes mértékben a gazdasági élet fő áramába tagozódott munkává alakítsák át a gyakran marginális túlélési tevékenységeket (amelyeket néha „fekete gazdaságnak” neveznek).

III. ÁLLAMI POLITIKÁK ALKALMAZÁSA A SZÖVETKEZETEK ELŐSEGÍTÉSÉRE

10. (1)A tagállamoknak olyan, közelebről meghatározott jogszabályokat és rendelkezéseket kell elfogadniuk a szövetkezetekre nézve, amelyeket a 3. bekezdésben rögzített szövetkezeti értékek és elvek irányítanak, és –az adott esetnek megfelelően – felül kell vizsgálniuk a szóban forgó jogszabályokat és rendelkezéseket.

(2) A kormányoknak a szövetkezetekre alkalmazandó jogszabályok, politikák és rendelkezések megfogalmazásakor és felülvizsgálatakor konzultálniuk kell a szövetkezeti szervezetekkel, valamint az érdekelt munkaadói és munkavállalói szervezetekkel.

11. (1) A kormányoknak azzal a céllal kell megkönnyíteniük a szövetkezetek számára a támogatási szolgáltatásokhoz való hozzáférést, hogy azok erősítsék üzleti életképességüket, valamint munkahely- és bevételtermelő képességüket.

(2) A szóban forgó szolgáltatások, ahol csak lehet, terjednek ki a következőkre:

- (a) humán erőforrás-fejlesztési programok;
- (b) kutatási és vezetési tanácsadási szolgáltatások;
- (c) a finanszírozáshoz és beruházásokhoz történő hozzájutás;
- (d) könyvelési és auditálási szolgáltatások,
- (e) vezetői információs szolgáltatások;
- (f) információs és a nyilvánosság tájékoztatását célzó szolgáltatások;
- (g) tanácsadói szolgáltatások a technológiával és innovációval kapcsolatosan;
- (h) jogi és adóügyi szolgáltatások;
- (i) támogatási szolgáltatások a marketing területén; és
- (j) egyéb, az adott esetnek megfelelő támogatási szolgáltatások.

(3) A kormányoknak a szóban forgó támogatási szolgáltatások kialakítását meg kell könnyíteniük. A szövetkezeteket és azok szervezeteit arra kell ösztönözni, hogy a szóban forgó szolgáltatások megszervezésében és irányításában részt vegyenek, valamint, ahol az kivitelezhető és megfelelő, azokat finanszírozzák.

(4) A kormányoknak oly módon kell elismerniük a szövetkezetek és szervezeteik szerepét, hogy a szövetkezetek nemzeti és helyi szinten történő megteremtését és erősítését célzó megfelelő eszközöket fejlesztenek ki.

12. Az adott esetnek megfelelően, a kormányoknak olyan intézkedéseket kell elfogadniuk, amelyek megkönnyítik a szövetkezeteknek a befektetési finanszírozáshoz, valamint hitelhez történő hozzájutását. A szóban forgó intézkedéseknek elsősorban:

- (a) azt kell lehetővé tenniük, hogy kölcsönök és más pénzügyi lehetőségek álljanak rendelkezésre,
- (b) az adminisztratív eljárásokat egyszerűsíteniük, a szövetkezeti eszközök bármely, nem megfelelő szintjét orvosolniuk, és a kölcsön tranzakciók költségét csökkenteniük kell;
- (c) elő kell segíteniük egy autonóm finanszírozási rendszer kialakítását a szövetkezetek számára, beleértve a megtakarításokat és a hitelt, a banki szolgáltatásokat és a biztosítási szövetkezeteket; valamint
- (d) speciális rendelkezéseket kell tartalmazniuk a hátrányos helyzetű csoportok számára.

13. A szövetkezeti mozgalom támogatására a kormányoknak ösztönözniük kell a szakmai, kereskedelmi és pénzügyi kapcsolatok fejlődésének kedvező feltételeket a szövetkezetek minden formája számára annak érdekében, hogy a tapasztalatcserét, valamint a kockázatok és előnyök megosztását megkönnyítsék.

IV. A MUNKAADÓI ÉS MUNKAVÁLLALÓI SZERVEZETEK, VALAMINT A SZÖVETKEZETI SZERVEZETEK SZEREPE ÉS A KÖZÖTTÜK LÉVŐ KAPCSOLAT

14. A munkaadói és munkavállalói szervezeteknek – felismerve a szövetkezetek jelentőségét a fenntartható fejlesztési célkitűzések elérése szempontjából – a szövetkezeti szervezetekkel karöltve szorgalmazniuk kell a szövetkezetek támogatásának módozatait és eszközeit.

15. A munkaadói szervezeteknek - az adott esetnek megfelelően - fontolóra kell venniük a tagság kiterjesztését a hozzájuk csatlakozni kívánó szövetkezetekre, és a számukra megfelelő támogatási szolgáltatások nyújtását, a többi tagra vonatkozó feltételek alapján.

16. A munkavállalói szervezeteket arra kell ösztönözni, hogy:

- (a) a szövetkezeti munkavállalókat a munkavállalói szervezetekhez való csatlakozás terén segítsék és tanáccsal lássák el;
- (b) tagjaikat a szövetkezetek létrehozásában segítsék, beleértve az alapvető árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés megkönnyítésének célkitűzését is;
- (c) a helyi, nemzeti és nemzetközi szinteken vegyenek részt azokban a bizottságokban és munkacsoportokban, amelyek a szövetkezetekre hatást gyakorló gazdasági és társadalmi kérdésekkel foglalkoznak;
- (d) a foglalkoztatás megteremtésére vagy fenntartására tekintettel – beleértve a javasolt vállalat bezárások esetét is – támogassák és vegyenek részt új szövetkezetek felállításában;
- (e) támogassák és vegyenek részt a szövetkezetek termelékenységének javítását célzó programokban;
- (f) támogassák az esélyegyenlőséget a szövetkezetek esetében;
- (g) segítsék elő a szövetkezet munkavállaló tagjai számára jogaik gyakorlását; és
- (h) vállalkozzanak a szövetkezetek támogatására irányuló bármely más tevékenységre, beleértve az oktatást és képzést is.

17. A szövetkezeteket és az azokat képviselő szervezeteket arra kell ösztönözni, hogy:

- (a) a szövetkezetek fejlődése szempontjából kedvező körülmények megteremtésére tekintettel, alakítsanak ki tevékeny kapcsolatot a munkaadói és munkavállalói szervezetekkel, valamint az érdekelt kormányzati és nem-kormányzati intézményekkel;
- (b) irányítsák saját támogatási szolgáltatásaikat, és azok finanszírozásához járuljanak hozzá;
- (c) a tagszövetkezetek számára nyújtsanak kereskedelmi és pénzügyi szolgáltatásokat;
- (d) tagjaik, munkavállalóik és vezetőik humán erőforrás-fejlesztése terén eszközöljenek befektetéseket és támogassák azt;
- (e) segítsék elő a nemzeti és nemzetközi szövetkezeti szervezetek fejlődését és az azokhoz való csatlakozást;
- (f) képviseljék a nemzeti szövetkezeti mozgalmat nemzetközi szinten; és
- (g) vállalkozzanak bármely más, a szövetkezetek támogatására irányuló tevékenységre.

V. NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS

18. A nemzetközi együttműködést a következő módon kell előmozdítani:
- (a) a szövetkezeti tagok számára történő munkahely-teremtés és jövedelem-termelés során hatékonynak bizonyult politikákkal és programokkal kapcsolatos információ-csere;
 - (b) a szövetkezetek fejlesztésében résztvevő nemzeti és nemzetközi testületek, valamint intézmények közötti kapcsolatok ösztönzése és elősegítése annak érdekében, hogy lehetővé tegyék:
 - (i) a személyek és ötletek, az oktatási és képzési anyagok, különböző módszertanok és referencia-anyagok cseréjét;
 - (ii) a kutatási anyagok és más, a szövetkezetekre és azok fejlődésére vonatkozó adatok összegyűjtését és felhasználását;
 - (iii) a szövetkezetek közötti szövetségek és nemzetközi partnerségek kialakítását;
 - (iv) a szövetkezeti értékek és elvek támogatását, és védelmét; valamint
 - (v) a szövetkezetek közötti kereskedelmi kapcsolatok kialakítását;
 - (c) a szövetkezeteknek a nemzeti és nemzetközi adatokhoz való hozzájárása, például piaci információ, jogszabályok, képzési módszerek és technikák, technológiai és termékszabványok; és
 - (d) ahol ez biztosított és lehetséges, a szövetkezetek támogatását célzó, közös regionális és nemzetközi útmutatás, valamint jogszabályok kidolgozása az érdekelt szövetkezetekkel, munkaadói és munkavállalói szervezetekkel történő konzultáció során.

VI. ZÁRÓRENDELKEZÉS

A jelen Ajánlás a szövetkezetekről (fejlődő országok) szóló 1966. évi Ajánlást vizsgálja felül, és annak helyébe lép.

Melléklet

Kivonat a Nemzetközi Szövetkezeti Szövetség 1995. évi közgyűlése által a Szövetkezeti Identitásról elfogadott nyilatkozatból

A szövetkezeti elvek képezik azokat az irányelveket, amelyek mentén a szövetkezetek értékeiket a gyakorlatba átültetik.

ÖNKÉNTES ÉS NYITOTT TAGSÁG

A szövetkezetek önkéntes szervezetek, mindenki számára nyitottak, aki szolgáltatásaikat igénybe tudja venni és – nemi, társadalmi, faji, politikai, illetve vallási diszkrimináció nélkül – hajlandó a tagsággal járó felelősséget elfogadni.

A TAGOK RÉSZÉRŐL TÖRTÉNŐ DEMOKRATIKUS ELLENŐRZÉS

A szövetkezetek tagjaik által ellenőrzött, demokratikus szervezetek. A szövetkezet tagjai tevékenyen vesznek részt politikáik kialakításában és a döntéshozatalban. A választott képviselői funkciót betöltő férfiak és nők a tagság részéről elszámoltathatók. Az elsődleges szövetkezeteknél a tagoknak egyenlő szavazati joga van (egy tag, egy szavazat), a más szinteken működő szövetkezetek is demokratikus szerveződésűek.

A TAGOK GAZDASÁGI RÉSZVÉTELE

A tagok szövetkezetük tőkéjéhez egyenlő mértékben járulnak hozzá, és azt demokratikusan ellenőrzik. A szóban forgó tőkének legalább egy része rendszerint a szövetkezet közös tulajdona.

A tagság feltételeként jegyzett tőke után a tagokat rendszerint legfeljebb korlátozott mértékű kompenzáció illeti meg. A tagok a többletet az alábbi bármely vagy összes célra költik: szövetkezetük fejlesztése, lehetőleg tartalékok képzésével, amelynek legalább egy része nem felosztható; előnyök biztosítása a tagok számára a szövetkezettel létrehozott tranzakcióik arányában; és más, a tagság által jóváhagyott tevékenységek támogatása.

AUTONÓMIA ÉS FÜGGETLENSÉG

A szövetkezetek a tagjaik által ellenőrzött autonóm, önszervező szervezetek. Ha – a kormányokat is beleértve – más szervezetekkel megállapodást kötnek, vagy külső forrásból származó tőkét szereznek, ezt olyan feltételekkel teszik, amelyek a tagjaik részéről történő, demokratikus ellenőrzést biztosítják, és fenntartják szövetkezeti autonómiájukat.

OKTATÁS, KÉPZÉS ÉS TÁJÉKOZTATÁS

A szövetkezetek gondoskodnak tagjaik, választott képviselőik, vezetőik és alkalmazottaik oktatásáról és képzéséről annak érdekében, hogy azok hatékonyan

járuhassanak hozzá szövetkezeteik fejlődéséhez. A közvéleményt – különösen a fiatalokat és a véleményformálókat – tájékoztatják a szövetkezet természetéről és előnyeiről.

A SZÖVETKEZETEK KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉS

A szövetkezetek tagjaikat a leghatékonyabban szolgálják és a szövetkezeti mozgalmat helyi, nemzeti, regionális és nemzetközi struktúrákban való együttműködéssel erősítik.

A KÖZÖSSÉG FONTOSSÁGA

A szövetkezetek közösségeik fenntartható fejlődéséért dolgoznak a tagok által jóváhagyott politikák megvalósításával.